

ICARUS d. o. o., za promet nekretnina i
trgovinu u stečaju
Carera 102
52210 Rovinj (Rovigno)

Izvadak broj: 43/2020

Izvadak o promjenama i stanju na računu
za razdoblje: 09.11.2020. - 10.11.2020.

ICARUS d. o. o., za promet nekretnina i trgovinu u stečaju
OIB: 69811896437

RAČUN (IBAN): HR9325030071130000812
Broj računa (interni): 5336167240

Valuta: HRK

R.br.	Naziv Račun Adresa Sjedište Stvarni dužnik Krajnji primatelj Opis plaćanja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Broj za reklamaciju Identifikacijska oznaka sheme Identifikator primatelja Identifikator suglasnosti	Datum izvršenja Datum valute Šifra namjene Valuta Tečaj	I s p l a t a	U p l a t a
1.	SZP CARERA 102, ROVINJ, UPR. RUBINID.O.O. HR6923400091310263929 CARERA 102 ROVINJ - R ICARUS D.O.O. PRIČUVA CARERA 102 ZA10/2020 E004A3VQ Iznos namire: 361,08 VBCRHR22	HR99 HR05 5081858-40541-700051 BSSBE004A3VQ	10.11.2020. 10.11.2020. HRK	361,08	
2.	GRAD ROVINJ-ROVIGNO HR9323400091837400006 TRG MATTEOTTI 2 ROVINJ (RO KOM NAKNADA ICARUS D.O.O. ZA 11/2020 CARERA E004A3VR Iznos namire: 472,00 VBCRHR22	HR99 HR68 5770-69811896437-15798 BSSBE004A3VR	10.11.2020. 10.11.2020. HRK	472,00	
3.	SZP CARERA 102, ROVINJ, UPR. RUBINID.O.O. HR6923400091310263929 CARERA 102 ROVINJ - R ICARUS D.O.O. PRIČUVA CARERA 102 ZA11/2020 E004A3VV Iznos namire: 361,08 VBCRHR22	HR99 HR05 5081866-40541-700051 BSSBE004A3VV	10.11.2020. 10.11.2020. HRK	361,08	
4.	SZP CARERA 102, ROVINJ, UPR. RUBINID.O.O. HR6923400091310263929 CARERA 102 ROVINJ - R ICARUS D.O.O. PRIČUVA CARERA 102 ZA12/2020 E004A3VW Iznos namire: 361,08 VBCRHR22	HR99 HR05 5081874-40541-700051 BSSBE004A3VW	10.11.2020. 10.11.2020. HRK	361,08	

SBERBANK d.d.
Varšavska 9, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel: +385 1 4801 300, Fax: +385 1 4801 365
inf@sberbank.hr, www.sberbank.hr

5. GRAD ROVINJ-ROVIGNO		10.11.2020.	88,22
HR9323400091837400006	HR99	10.11.2020.	
TRG MATTEOTTI 2	HR68 5770-69811896437-15799		
ROVINJ (RO	BSSBE004A3VX	HRK	
KOM NAKNADA ICARUS D.O.O. ZA 11/2020 BRAĆE BOŽIĆ			
E004A3VX			
Iznos namire: 88,22			
VBCRHR22			

=====

Ukupan iznos zaplijenjenih sredstava po svim valutama iznosi 0,00 HRK

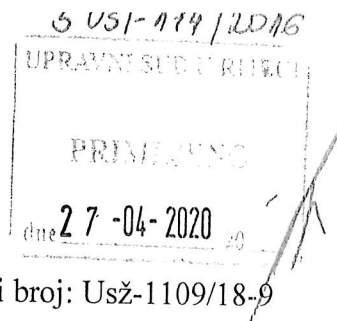
Prethodno stanje na dan 09.11.2020.:	32.664,87
Ukupno isplate:	1.643,46
Ukupno uplate:	0,00
Novo stanje:	31.021,41
Potraživanja po naknadama:	0,00
Potraživanja po kamatama:	0,00

ODVJETNIČKI URED
Altić Debeljuh

22. 05. 2020

Primljeno

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1109/18-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ICARUS d.o.o., Rovinj, Carera 102, zastupanog po stečajnom upravitelju Damiru Debeljuhu, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi poreznog nadzora, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5UsI-174/16-6 od 15. prosinca 2017., u sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2019.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se uvažava žalba tuženika.

Poništava se točka I. i II. izreke presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5UsI-174/16-6 od 15. prosinca 2017. godine, u dijelu koji se odnosi na utvrđenu obvezu poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost te poreza i prireza porezu na dohodak od kapitala za 2007. godinu, a u odnosu na 2008. godinu žalba se odbija.

II. Odbija se žalba tužitelja na točku III. izreke presude.

Potvrđuje se točka III. izreke presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5UsI-174/16-6 od 15. prosinca 2017. godine.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak klasa: UP/II-471-02/15-01/131, urbroj: 513-04/15-2 od 18. studenog 2015. te rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, klasa: UP/I-471-02/14-01/236, urbroj: 513-07 14-1 od 5. prosinca 2014. u dijelu koji se odnose na utvrđenu obvezu poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost te poreza i prireza porezu na dohodak od kapitala za 2008. godinu.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom, točkom I. izreke, poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak klasa: UP/II-471-02/15-01/131, urbroj: 513-04/15-2 od 18. studenog 2015. u dijelu koji se odnosi na utvrđenu obvezu poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost te poreza i prireza porezu na dohodak od kapitala za 2007. i 2008. godinu. Točkom II. izreke poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, klasa: UP/I-471-02/14-01/236, urbroj: 513-07 14-1 od 5. prosinca 2014. u dijelu koji se

odnosi na utvrđenu obvezu poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost te poreza i prireza porezu na dohodak od kapitala za 2007. i 2008. godinu. Točkom III. u preostalom dijelu tužbeni zahtjev se odbija.

Rješenjem tuženika od 18. studenog 2015. odbijena je žalba tužitelja protiv poreznog rješenja od 5. prosinca 2014. kojim su tužitelju utvrđeni manje obračunati porez na dobit, porez na dodanu vrijednost, porez i prirez porezu na dohodak od kapitala za razdoblje od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2009. te poseban porez na primitke od izuzimanja za razdoblje od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2009. u ukupnom iznosu 7.627.843,00 kn.

Tuženik podnosi žalbu protiv prvostupanjske presude u dijelu u kojem je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja zbog nastupa zastare iz svih razloga propisanih odredbom članka 66. Zakona o upravnim sporovima. Navodi da je pogrešno stajalište suda o nastupu relativne zastare poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost te poreza i prireza na dohodak od kapitala za 2007. godinu jer je zastara prekinuta zabilješkama o davanju obavijesti odgovornih osoba tužitelja, Željana Hrvatina i Borisa Sorga od 9. svibnja 2013. te je zastara od 10. svibnja 2013. počela ponovno teći. Pogrešnim smatra stajalište suda o nastupu apsolutne zastare navedenih poreza za 2008. godinu. Poziva se na stajalište ovog Suda prema kojem se porezna obveza utvrđuje prvostupanjskim poreznim rješenjem, a kako je razvidno i iz zakonske regulative. Stoga smatra da okolnost donošenja drugostupanjskog rješenja dana 18. studenog 2015., a kojim je žalba odbijena kao neosnovana te njegova uručjenja tužitelju dana 7. siječnja 2016. nije od važnosti. Iako se ne radi o relevantnoj činjenici za rješavanje konkretne stvari ističe da je dostava drugostupanjskog rješenja dana 7. siječnja 2016. izvršena nakon 3 neuspjela pokušaja uručjenja dana 14., 30. i 31. prosinca 2015. odnosno zbog tužiteljevog očitog izbjegavanja zaprimanja rješenja.

Predlaže da se žalba usvoji, poništi presuda u pobijanom dijelu te odbije tužbeni zahtjev.

Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je prvostupanjski sud pravilno odlučio u točki I. i II. izreke presude. Smatra da je nastupila apsolutna zastara prava na utvrđivanje poreznih obveza te da sukladno zaključku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske se donošenje prvostupanjskog poreznog rješenja odnosi samo na relativnu zastaru. U odnosu na apsolutnu zastaru prava na utvrđivanje porezne obveze porezna obveza se smatra utvrđenom tek izvršnošću poreznog rješenja, odnosno dostavom drugostupanjskog poreznog rješenja stranci. Napominje da nije izbjegavao zaprimanje rješenja kako to navodi tuženik te smatra da je iz navedenog vidljivo da je tuženik svjestan činjenice da je apsolutna zastara nastupila s danom 1. siječnja 2016. Pored navedenih razloga temeljem kojih je prvostupanjski sud prihvatio tužbeni zahtjev, smatra da postoje i drugi razlozi koje je naveo u svojoj tužbi. Smatra da je drugostupanjski sud dužan prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja i u dijelu u kojem je isti odbijen, a što je sve navedeno u žalbi tužitelja protiv točke III. predmetne presude.

Slijedom navedenog, predlaže ovom Sudu da potvrdi točku I. i II. izreke prvostupanjske presude.

Tužitelj podnosi žalbu protiv točke III. izreke prvostupanjske presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka jer je nepravilno primijenio odredbu članka 60. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, a to je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude. Navodi da se u pobijanom dijelu obrazloženja presude ne izlažu sve činjenice i dokazi koje je tužitelj predložio niti izlaže koje je činjenice utvrđivao i kojim dokazima. Naglašava da se prvostupanjski sud nije izjasnio niti spomenuo mišljenje poreznog savjetnika Deana Cimere od 6. prosinca 2017., kao niti praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske te Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a koje je dokaze predao u spis 7. prosinca 2017. Osim toga, navodi da je presuda u pobijanom dijelu nerazumljiva jer ne sadrži razloge o odlučnim

činjenicama, odnosno zašto je prvostupanjsko tijelo poreznu obvezu tužitelju utvrdilo na osnovi prikrivenog pravnog posla. Kao i u tužbi, smatra da prikriveni pravni posao ne može biti pravna osnova za određivanje porezne obveze. Navodi da sud zanemaruje dokaze koje je tijekom nadzora dostavio, prvenstveno pisane ovjerene izjave od strane Željka Bilića i Srđana Červara da primopredaje gotovog novca nije bilo, te da adresa na kojoj se navodna primopredaja odvijala nalazi poslovni objekt u kojem tužitelj daje u zakup uredske prostore raznim poduzetnicima pa tako i odvjetničkom uredu Željana Hrvatina. Ističe da se ne može teretiti tužitelja za postupke članova uprave kao fizičkih osoba. Zanemaruje se da tužitelj kao trgovačko društvo ima različitu pravnu osobnost od svojih osnivača te da imovina koju stječe u svoje ime i za svoj račun je svakako različita od imovine članova tog društva. Opreza radi ističe da je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi pogrešno utvrdio obvezu plaćanja poreza na dohodak, odnosno da istu nije mogao utvrditi. Ističe da budući da je tužitelju utvrđena obveza poreza na dobit, onda se ne može govoriti o terminu skrivene isplate dobiti. Smatra potpuno nelogičnim postupanjem poreznog tijela kada je utvrdilo postojanje dobiti a onda u isplatu tako utvrđene dobiti proglasilo izuzimanjem na teret dobiti tekućeg razdoblja. Navedeno postupanje poreznog tijela ne može nikako biti u interesu društva niti bi članovi kojima je cilj dobrobit društva tako postupili. Shodno navedenom, nelogičnim smatra i postupanje suda kada prihvaća stavove i razloge prvostupanjskog tijela. U predmetnim poreznim rješenjima samo je navedeno paušalno da su postojale skrivene isplate dobiti bez ikakvog objašnjenja o kojim se to konkretno isplatama radi.

Predlaže ovom Sudu da usvoji žalbu, poništi točku III. izreke pobijane presude podredno preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženik uredno pozvan sukladno odredbi članka 71. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odgovor na žalbu tužiteljev nije dostavio.

Žalba tuženika je djelomično osnovana.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Prvostupanjski sud je osporenom presudom djelomično usvojio tužbeni zahtjev te je poništio rješenja javnopravnih tijela oba stupnja u dijelu koji se odnose na utvrđenje obveza poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost, te poreza i prireza poreza na dohodak od kapitala za 2007. i 2008. godinu uz obrazloženje da je nastupila zastara, dok je u dijelu koji se odnosi na navedene porezne obveze utvrđene za 2009. godinu odbio tužbeni zahtjev.

Prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu članka 94. stavka 3. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13.-dalje OPZ) i utvrdio početak računanja zastarnog roka za utvrđenje predmetnih poreznih obveza od 1. siječnja 2009. za obveze iz 2007. godine, od 1. siječnja 2010. za obveze iz 2008. godine i od 1. siječnja 2011. za obveze iz 2009. Također je utvrdio prekid zastarnog roka dostavljanjem tužitelju obavijesti o poreznom nadzoru 6. lipnja 2011. te zapisnika o nadzoru 13. studenog 2014., no pogrešno je zaključio da je od 6. lipnja 2011. do 13. studenog 2014. protekao trogodišnji relativni zastarni rok za utvrđivanje porezne obveze za 2007. godinu. To stoga jer je prema podacima spisa tijekom zastarnog roka prekinut i 9. svibnja 2013. sastavljanjem zabilješki o davanju obavijesti o obavljanim razgovorima s odgovornim osobama tužitelja, kao što pravilno navodi tuženik, a što je propustio utvrditi prvostupanjski sud.

Prema odredbi članka 96. stavka 1. OPZ-a apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, odnosno istekom godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate (članaka 94. stavak 3. OPZ-a). Naime, s obzirom da je, u ovom slučaju, zastara prava na utvrđivanje predmetnih poreznih obveza za 2007. počela teći 1. siječnja

2009. to znači da bi apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2015. Budući da je rješenje tuženika doneseno 18. studenog 2015. proizlazi da je nastupila apsolutna zastara prava na utvrđivanje poreznih obveza za 2007. godinu. Stoga je osnovano prvostupanjski sud poništio rješenja javnopravnih tijela i utvrdio nastup zastare za utvrđivanje predmetne porezne obveze za 2007. Apsolutna zastara prava na utvrđenje porezne obveze za 2008. godinu nastupila bi 1. siječnja 2016. te je rješenje tuženika doneseno unutar apsolutnog zastarnog roka pa u odnosu na porezne obveze za 2008. godinu, nije bilo osnove za poništenje rješenja javnopravnih tijela u dijelu koji se odnosi na porezne obveze za 2008. godinu. Zaključak sa sjednice Financijskog i radnopravnog odjela Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj 6 Su-122/2016-3 od 4. ožujka 2016., kojim je ovaj Sud zauzeo stajalište da se porezna obveza utvrđuje prvostupanjskim rješenjem, je nakon ponovnog razmatranja pitanja zastare stavljen izvan snage zaključkom o pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca ovoga Suda, broj 6Su-574/2019-3 od 18. studenog 2019.

Slijedom navedenog, pobijanu točku I. i II. izreke osporene presude u odnosu na 2008. ne može se ocijeniti zakonitom i istu je trebalo poništiti te u tom dijelu odlučiti o tužbenom zahtjevu tužitelja, dok u ostalom dijelu žalbu je trebalo odbiti.

Razmatrajući žalbene prigovore tužitelja, prema ocjeni ovog Suda pravilno je prvostupanjski sud odbio tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na utvrđenje poreznih obveza za 2009. godinu. Također ovaj Sud smatra da nije osnovan tužbeni zahtjev ni u dijelu kojim se osporava pravilnost utvrđenih poreznih obveza za 2008. godinu.

Naime, iz podataka spisa predmeta proizlazi da je provedenim nadzorima utvrđeno da je tužitelj u vremenu od 2007. do 2009. putem odgovornih osoba Željana Hrvatina i Sorma Borisa sudjelovao u poslovima vezanim za kupoprodaje nekretnina, a za obavljanu uslugu posredovanja nije izdao račune, niti je predmetni prihod od provizije iskazao u poslovnim knjigama te je za neiskazane prihode obračunata obveza poreza na dodanu vrijednost i poreza na dobit. Budući da nema iskazano stanje imovine-gotovog novca, te dokaza da je primljenu gotovinu utrošio u povećanje nekog drugog oblika imovine ili smanjenja obveza, porezno je tijelo utvrdilo izuzimanje imovine gotovog novca od strane Željana Hrvatina i Borisa Sorma te je obračunalo porez na dohodak od kapitala.

Imajući u vidu sadržaj spisa upravnog i sudskog postupka, suprotno žalbenim navodima, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da su pravilno i zakonito postupila porezna tijela kada su utvrdila porezne obveze. Žalbeni prigovori tužitelja o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju nisu osnovani jer je za navedena činjenična utvrđenja porezno tijelo imalo temelja u dokumentaciji spisa koja je pregledana u poreznom nadzoru što je sve detaljno obrazloženo u zapisniku o poreznom nadzoru i prvostupanjskom poreznom rješenju, a koje činjenice je uzeo u obzir i prvostupanjski sud. Neosnovan je prigovor tužitelja, istaknut u žalbi, da prvostupanjski sud nije uzeo u obzir mišljenje poreznog savjetnika koji je tužitelj dostavio na raspravi 7. prosinca 2017. To stoga jer je navedeno mišljenje bilo dijelom sudskog spisa u koji je prvostupanjski sud izvršio uvid pri ocjeni zakonitosti rješenja tuženika. U navedenom mišljenju je dana pravna ocjena činjeničnog stanja, a kako isti nije obvezujući za prvostupanjski sud neuvažavanjem istog, nije došlo do postupovnih povreda kako to pogrešno smatra tužitelj.

Nije osnovan prigovor tužitelja da ne može biti porezni obveznik jer ne postoje dokumenti odnosno ugovori o posredovanju koji glase na tužitelja te da su ugovore sklapali odgovorne osobe tužitelja u svoje ime, a ne kao odgovorne osobe tužitelja. U poreznom postupku pri utvrđivanju činjenica odlučnih za oporezivanje sukladno članku 10. Općeg poreznog zakona polazi se od načela gospodarskog pristupa, što podrazumijeva da se utvrđuju prema sadržaju, a ne nužno prema formi, a sukladno odredbi članka 11. Općeg poreznog

zakona osnova za oporezivanje može biti i prikriveni pravni posao. Iz zapisnika o nadzoru proizlazi da se u postupku nadzora iako pozvane ovlaštene osobe tužitelja odbile očitovati se na danu izjavu da su novac mogli primiti za sebe ili neko drugo svoje društvo. S obzirom na navedeno te nadzorom utvrđene činjenice: da je tužitelj registriran za obavljanje djelatnosti trgovačkog posredovanja, zastupanja i poslovanja s nekretninama, zatim da je gotovinska isplata prema izjavama prodavatelja nekretnina isplaćena na prostoru u vlasništvu društva, Rovinj, Carera 102 na kojoj je prijavljeno i sjedišta društva, te da su kao prisutni uvijek pri primopredaji Boris Sorgo i Željko Hrvatin koji su ujedno odgovorne osobe i osnivači tužitelja, bilo je osnove za zaključak da su posredovanja u kupoprodaji obavljana u ime i za račun tužitelja.

Iako su odgovorne osobe tužitelja tvrdile da nije bilo gotovinskih isplata činjenica je da su kupoprodaje realizirane njihovim posredovanjem. Sukladno članku 67. Općeg poreznog zakona činjenice se utvrđuju među ostalim, prikupljanjem obavijesti od poreznog obveznika, drugog sudionika poreznog postupka i drugih osoba, a što je ovdje bio slučaj.

Niti prigovori na neosnovano oporezivanje porezom na dohodak ne mogu se uvažiti. Naime, odredbom članka 30. stavaka 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine 177/04., 73/08.) propisano je da se dohotkom od kapitala između ostalog smatraju izuzimanja imovine (skrivena isplate dobiti) od strane članova trgovačkih društava na teret dobiti tekućeg razdoblja. Kraj činjenice da je tužitelj ostvario prihode od posredovanja za obavljanu kupoprodaju, a da je uvidom u poslovne knjige za sporno razdoblje utvrđeno da stanje gotovog novca-imovine kod tužitelja iznosi 0.00kn, odnosno da ne raspolaže vjerodostojnom dokumentacijom o podizanju i upotrebi gotovine, niti je povećao imovinu ili smanjio obveze, to je osnovano utvrdilo izuzimanje imovine gotovog novca od strane članova društva Hrvatin Željana i Sorgo Borisa te obračunalo porez na dohodak.

Neosnovano tužitelj prigovara povredi odredbe članka 60. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima jer je prvostupanjski sud naveo činjenično stanje i odredbe materijalnog zakona koje je primijenio, dok dokaznih prijedloga kako tvrdi tužitelj tijekom upravnog spora nije imao.

S obzirom da tužitelj nije uspio sa žalbom sukladno odredbi članka 79. stavku 4. Zakona o upravnim sporovima nema osnove za naknadu žalbenog troška tužitelju.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članaka 74. stavaka 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 21. studenog 2019.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpisatka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

ODVJETNIK
DAMIR DEBELJUH
Pula, Laginjina 6
Tel/fax: 052/215 650, 215 670
stecajni.debeljuh@gmail.com

Na posl. br. Usž-1109/18

VISOKI UPRAVNI SUD RH
Frankopanska 16
10000 ZAGREB

TUŽITELJ: ICARUS d.o.o. u stečaju, Rovinj, Carera 102, OIB: 69811896437,
zastupan po stečajnom upravitelju Damiru Debeljuhu

TUŽENIK: RH, MINISTARSTVO FINACIJA

PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA DOPUNU I ISPRAVAK PRESUDE

- jednostruko

Tužitelj po stečajnom upravitelju predlaže da Sud, sukladno odredbi iz čl. 64. i dr. Zakona o upravnim sporovima, dopuni, odnosno podredno ispravi presudu od 21. studenog 2019.g., obzirom je ista, po stavu tužitelja, u dijelovima izreke u točkama I i III, analizirajući ih međusobno, suprotna - kolizijska, kao što je i izreka pod točkom I u koliziji s drugim odlomkom na str. 4. presude.

Naime, u izreci se u točki I odbija žalba za 2008.g., a u drugom odlomku na str.4. presude se navodi da se pobijanu točku I. i II. izreke osporene presude u odnosu na 2008. ne može ocijeniti zakonitom i istu je trebalo poništiti te u tom dijelu odlučiti o tužbenom zahtjevu tužitelja.

Slijedom navedenog, predlaže se usuglasiti- ispraviti navedene točke izreke s dijelovima citiranog obrazloženja, odnosno dovesti u suglasje otporak presude sa izvornikom, odnosno zapisnikom o vijećanju, ukoliko i za to postoji potreba.

AR!

U Puli, 19.05.2020.g.

ICARUS d.o.o.
u stečaju

Tužitelj po st. upravitelju

Ministarstvo pravosuđa i uprave Republike Hrvatske

e-Predmet

Predmet › Ovr-2154/2016

Pretraga predmeta

O e-Predmetu

Izjava o pristupačnosti

mpu.gov.hr

Kontakt mail:

Predmet: Ovr-2154/2016

Općinski sud u Puli - Pola - Stalna služba u Rovinju

Stranke

Predlagatelj osiguranja R.
Protivnik osiguranja I.

Vrsta predmeta

Osiguranje prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini

Tijek postupka

① Datum pokretanja postupka 18.04.2016.
① Datum posljednje dodjele 18.04.2016. - sudac/sutkinja Igor Jelinčić
① Datum donošenja odluke 18.04.2016.
① Datum otpreme 22.04.2016.
① Datum arhiviranja -
① Rok čuvanja spisa -

Sudske radnje

Nema sudskih radnji.

Podaci o odluci

① Vrsta donesene odluke Rješenje - o osiguranju
① Datum pravomoćnosti odluke -
① Datum ovršnosti odluke -

Dodatne informacije

① Dodatni status predmeta NE
① Izjavljena žalba DA - 03.05.2016.
① Spis na višem sudu NE
① Predmeti izvan eSpis-a -

Vezani spisi

Nema vezanih spisa

Pismena

#	① Datum	Tip pismena	① Vrsta pismena	Prilozi ①	Podnositelj / ① sud
1.	13.10.2020.	Podnesak	Podnesak	Da	D.D.S.U.
2.	11.09.2020.	Podnesak	Podnesak	Ne	D.D.S.U.
3.	08.07.2020.	Podnesak	Podnesak	Ne	D.D.S.U.
4.	01.06.2020.	Podnesak	Podnesak	Da	D.D.S.U.
5.	18.05.2020.	Podnesak	Podnesak	Ne	D.D.S.U.
6.	19.06.2018.	Odluka/dopis suda	Rješenje - prekid postupka	Ne	Sud
7.	18.05.2018.	Podnesak	VD - Vraćena dostava	Ne	V.D.
8.	29.09.2017.	Podnesak	Ostalo	Ne	Z.R.
9.	17.03.2017.	Odluka/dopis suda	Zaključak	Ne	Sud

#	Datum	Tip pismena	Vrsta pismena	Prilozi	Podnositelj / sud
10.	20.02.2017.	Podnesak	VD - Vraćena dostava	Ne	V.D.
11.	27.06.2016.	Podnesak	VD - Vraćena dostava	Ne	V.D.
12.	14.06.2016.	Odluka/dopis suda	Rješenje - naplata pristojbe	Ne	Sud
13.	03.05.2016.	Podnesak	Žalba	Ne	I.D.O.O.Z.P.N.I.T.
14.	22.04.2016.	Podnesak	Ostalo	Ne	Z.O.O.
15.	22.04.2016.	Podnesak	Ostalo	Ne	Z.O.O.
16.	18.04.2016.	Podnesak	Prijedlog za osiguranje	Da	O.P.P.
17.	18.04.2016.	Odluka/dopis suda	Rješenje - naplata pristojbe	Ne	Sud
18.	18.04.2016.	Odluka/dopis suda	Rješenje - o osiguranju	Ne	Sud